

שמעין נח וואף שיש געש' כמס' בעבור שהתבה בטעם מקף עיין ב
 במחברת התגלה והת' דגש
מיכה א
 כי ירד רע בפתח לא בקמץ ב תהימנה נח
 רפי גם בירושלמיים ג מעלליכם השוא שכלמד נח זין
 מענה ה' כי ירד בפתח ומסיר עליה כמוסרה ג ק' שמחה לאיש
 ומש' מענה לשון ובושו החושים דהכל הישרה היו רפי והיה
 יוצאה במבטא עם הה' גם בירושלמיים ה כימי עולם
 בכף בכל סת' ובדפוסים במס' כימי ו ענה כי במקף והביא
 רפי ובירושלמיים ובכל גדול במארכה וכת' רפי זכר נא מה
 יעק' נא בפסאט בכל סת' ובדפוסים למען בקמץ גדול
 בכל סת' והירושלמיים ד ברכבות בקצת ספרים ה' גם
 ואם כן שוא שבפית נע וכן בדפוסים ובדפוסים שם געש' עיין מל
 בתלם ס' ד' שכן נראה עיקר נע המוסרה האיש בעל מעלליהם
 שוא שכלמד נח
נחום א מתלמים ה' נח
 בח' ד' בכל סת' טרפך הפ' דגש מלאכה הכף
 סגול' מערך העין בשוא פסוק גם בירושלמיים ג מצרים
 ואין קצת בכל סת' גרסי מצרים בלא ו' זכבוק
א אנה לעל כ' הה' נוספת והיטו
 המרבה לא לו למד דלא קדמיה דגש חזק גם בירושלמיים
 ב אם יתמהמה מ' אחרונה בקמץ גם בירושלמיים וצדיק
 בטפח' ג הרריעד השוא שבר' נח גם אין געש' ב' ב
 בכל הירושלמיים ואכלו לקצת דפוסים דעשו געש' אכלו הכ' ה
 הוא נח לשטתנו מטעם המקף ראוך יחילו' אין דגש ב' נח
 מוצתת ראש' הריש דגש צללו הקמץ רחב והלמד נע וד' דין
 געש' בצ' ב' בגוף ב' הקמץ הנענה גדולה ובמוסרה ג' וסימן
 צללו כעפרה צללו שפ' כאשר צללו שערי ירושלים נחמיה
 ע' אשר אנוה ליוס צרה בתרגום ובאתר ד' שרינא' כן נקלדוהו
 בכל הקדמוניות היו קמץ באו אמר ובהתר בית משרע' אהיה
 מקום קבוע שאלו נח כו' תפלה הריש קמץ בקמץ קטן גם בירושלמי
 ושדמות הש' בשבולת ימנתי אכלדה העין בשוא פסוק והוא
 נח גם בירושלמיים סלף

צפנה

א בקשו' אין דגש בקוף ולחמם' אין דגש במס' גם בכל
 גדול' ב והיתה חבל' היו גש' חללי' הח' גש' והוא
 נע' ג לא תירא' ב' ל' יראה וכן ה' גם בירושלמיים כן
חגי א ואכברה' אלף סגול' גם בכל גדול' ואת רוח
 כל' היו' גש' ב אל חגי הנביא לאמר' בכל סת'
 גרסי אל' ולא ב' זכריה א ומעלליכם שוא
 שכלמד נח' העולם יחין השוא שכלמד נח'
 כי אין מאריך בה' בפעלה' אין דגש בלמודי שרקים' הש' ש
 בשבולת ימנתי קצפת' פועט' המס' דגש גם בירושלמיים ש
 שבת' לירושלם' בפסאט אחת גם בירושלמיים תפוצנה וט'
 רפי גם בירושלמיים לעבדיוהם העין בפתח בכל ספר' ה' גם
 וירושלמיים לא בחולם' ג את יהושע' בפסאט אחת גם
 בירושלמיים שמוע' הש' גש' יהושע' בפסאט אחת ארתה
 ורעך' תבנה חלה' בטעם פסאט לא מהוכף' תקראו' א' לרעהו
 ה' בכל סת' ולא אל' גם בירושלמיים כן ד מה שני הזתים
 הש' דגש' מה שתי' הש' רפי בכל סת' ועשו קו עליה להרפותה'
 המריקים' הה' גש' והוא נח והמס' רפי' ו באברה' בלא
 ו' לבקוף התבה גם בירושלמיים בהיות ירושלים' בפסאט אחד
 ח' והלכו יושבי' היו' גש' ט חדרך הריש קמץ' כי חכמה
 הח' מועמדות בגעש' והוא שכל' נע וכן במוסרה' והושיעם
 היו' גש' יא קול יללת' השוא שכלמד נע מופ' הגעש'
 שבו' ורעיהם' במס' בכל הדפוסים והירושלמיים ובמקף דלית
 שתיקו ועשו המ' נון ונע' ה' ח' אין דגש ב' והוא נח' עזבי
 הצאן' ה' בצ' בק' ובדפוסים וירושלמיים בחיך' ונע' ב
 כבוד' הכף גש' ד' אל אצל' הטעם בה מלשיל' כי הקנה
 לא' תטעם' וכפ' מפסאט צריך' להנעימה' אס' לשיל' אס' לר' ב
 ובפ' הוא' אס' דבר וצריך' להטעים' בא' לשיל' כי בפעלים ית
 יתהפך לרע' כמו בעצמ' שמוע' בעבור היותו' אס' דבר לא מלשיל'
 עין ב' סוף תהלים' ובפעלים' ויה' כאשר שמוע' לרע' וכן זורע' דרע
 אס' דבר לשיל' ובפעלים' ויה' אס' דרע' ידל' לרע' ורעו' והוא יהיה' כל
 מעיד לעזור' בפועל' בזה' ועין ערוגה' הבושם' דף מ' ע' וראמה'